

Kosztowny romans Alexandra Hamiltona

11 września 1789 roku Alexander Hamilton został nominowany na pierwszego w historii Sekretarza Skarbu Stanów Zjednoczonych. Jego życie było naznaczone pasmem sukcesów, na które cień rzucił pozamałżeński związek sekretarza.

Doprowadził on do przesłuchania w Kongresie i podejrzeń o korzystanie z publicznych pieniędzy.

W latach 1791-92, podczas pobytu żony Hamiltona w Filadelfii, Sekretarz Skarbu spotykał się z kochanką Marią Reynolds. Zimą 1792-93 Kongres prowadził śledztwo w sprawie finansowej aktywności Aleksandra Hamiltona, a w szczególności jego tajemniczych płatności dla

Jamesa Reynoldsa, uznanego kanciarza. Co więcej, jak się okazało, wyjście z więzienia Reynoldsa odbyło się dzięki zgodzie Departamentu Skarbu.

Podczas przesłuchania w Kongresie Hamilton opowiedział o wszystkim, zanim to jednak nastąpiło nakazał pani Reynolds spalenie obciążającej korespondencji i obiecał pokrycie kosztów podróży Reynoldsów, jeśli ci zdecydują się wyjechać poza miasto.

Kiedy członkowie Izby wysłuchali zeznań Sekretarza, uznali, że sprawa ma charakter prywatny, a tym samym nie nastąpiło zdarzenie, mogące pociągnąć za sobą procedurę impeachmentu. Okazało się później, że kongresmani porozumieli się, by nie upubliczniać sprawy. Był wśród nich prezydent Jerzy Waszyngton, Sekretarz Stanu Thomas Jefferson (osobiście nienawidzący Hamiltona) i lider większości w Kongresie - James Madison.

Krąg milczenia przerwał w 1797 roku kongresman z Wirginii James Monroe, późniejszy prezydent Stanów Zjednoczonych, oskarżając Hamiltona o cudzołóstwo. Chodziło mu jednak nie tyle o romans, jaki sekretarz miał z panią Marią Reynolds, ale o próbę ukrycia związku poprzez przekupienie jej męża do trzymania języka za zębami.

Monroe przyrzekł na początku nie wyjawiać tej sprawy, jednak ze znanych tylko sobie przyczyn, złamał obietnicę. Wówczas Hamilton raz jeszcze przyznał się do pozamałżeńskiego związku, ciągle zaprzeczając, by łapówki pochodziły ze skarbcza.

W tym samym roku niezadowolony z życia pracownik budynku Kongresu wyjawiał historię dziennikarzowi szukającemu skandali, a od tego momentu tylko chwile dzieliły Hamiltona, by o jego romansie dowiedziała się cała Ameryka.

Historycy zastanawiają się jednak, czy James Reynolds sam nie namówił żony do kuszenia polityka, tak by wyciągnąć od niego pieniądze.

Innym wytłumaczeniem skandalu jest wg niektórych badaczy celowe wplątanie się w romans i łapówki, by zatuszować swoje nielegalne interesy polegające m.in. na sprzedaży poufnych informacji wąskiej grupie przyjaciół. Oskarżenie o cudzołóstwo było bowiem mniejszym złem niż możliwe konsekwencje dla systemu bankowego, po ujawnieniu finansowych nadużyć, o których wiedział James Reynolds, szantażujący Sekretarza Skarbu.

Po aferze Hamilton, z zawodu prawnik, skupił się na prowadzeniu spraw bogatych klientów, ponieważ, jak podają źródła, musiał spłacić nowy dom na Manhattanie, a sprawa Reynoldsów niewątpliwie nadwyrężyła jego kieszeń.

Hamilton był założycielem „New York Evening Post”, zasłynął później z obrony wydawcy gazety w procesie o zniesławienie, czym pomógł w ugruntowaniu się Pierwszej Poprawki do Konstytucji, gwarantującej wolność wypowiedzi.

Źródła: sparknotes.com; civil-liberties.com; historywiz.com; digital.lib.lehigh.edu